

Spomenik žrtvama u Slatinskom Drenovcu podignut je i posvećen 21. studenog 1998. godine kraj crkve Sv. Spasa u čijim su "katakombama" pronađena 464 kostura i gomila zdrobljenih kostiju. Pretpostavlja se da je tu bilo oko 500 žrtava. Mnoge su lubanje imale prostrijelne rane što potvrđuje pretpostavke kako su ove žrtve likvidirane.

Slatinski Drenovac radni je logor i veliko gubilište hrvatske vojske i civila osnovan već koncem 1942. godine. Tu je stolovao prijevremeni vojni sud VI. korpusne vojne oblasti, II. korpusne vojne oblasti NOVJ-a (narodno-oslobodilačke vojske Jugoslavije), kao i prijevremeni vojni sud za Slatinsko područje. U Drenovac su dovodeni zarobljeni hrvatski vojnici ali i veliki broj civila koji su obnašali određene poslove logistike za partizansku vojsku. Nakon određenog vremena provedenog na prisilnom radu u Drenovcu, zarobljeni vojnici i civili su likvidirani, a na njihova mjesta dovodeni su novi. Isto tako po završetku II. svj. rata, a na izričit zahtjev Srba-mještana Slatinskog Drenovca, u ovo mjesto dovedena je jedna kolona zarobljenih hrvatskih vojnika (kolonu je jašući na konju vodio Ivan Tomljenović, zvanj Cigo), gdje su ih sve pobijali. "... Soka, bila je čistačica kod milicije u Drenovcu, imala je sina tada u JNA a muž joj je poginuo kao partizan. Ona je pričala svim starješinama da je osvetila muža, da je to činila s vilama i jednim bodežom, što joj je priredio dida Lazo tadašnji predsjednik mjesne zajednice i da je tako sama ubila 16 ustaša Hrvata." Neki od zarobljenih civila imali su priliku pravog suđenja, kao što su svećenici DJANIĆ-IVAN župnik Orahovački i BÜRGER JULIJE župnik Slatinski. U presudi župniku Danić Ivanu između ostalog stoji: "da je on špijun i izdajnik, da je izdao svoj narod svojim podlim radom, razvjenčao se od crkve katoličke, izdao svetu tajnu ispovjesti i postao politički bandit, te ga pravedni narodni sud osuđuje na kaznu smrti - streljanjem." (Vojni sud II. Korpusa NOV i PO - 29.VI.1943.) U procesu župniku Bürger Juliju između ostalog stoji: "... okrivlj. je sramotno zlorabio svoj svećenički poziv da bi sakriven iza svećeničkih haljina služio mskom okupatoru i njegovim krvavim slugama. Osuđen je na kaznu smrti streljanjem trajnim gubitkom građanske časti i konfiskacijom imovine. Kazna je izvršena 10.XII.1944.g." (Vojni sud VI. Korpusne vojne oblasti NOVJ Vijeće kod komande Slatinskog Područja Broj: Sud 340/1944. Dana 8.XII.1944.) Koje li bestijalnosti!

Iza ovih sudova i presuda stoje imena donositelja smrtnih presuda, kao što su polit-komesar Brkić Duško, Kosanović Momo, Janković Savo i drugi, koji su na Hrvatskom tlu mrzili sve što je Hrvatsko.

Poznata je i skupina ubojica iz Drenovca, izvršitelja smrtnih presuda, koji su nam za uspomenu ostavili i svoju fotografiju, a to su: Stjepan Martinković zvanj Pišta iz Mikleuša rođ. 1922.g., partizanka po imenu Juliška (prezime nepoznato) te Dušan Dubajić zvanj Crni iz Mikleuša rođ. 1912.g. (Srbin, doseljen iz Like). Ovaj potonji bio je glavni likvidator-izvršilac smrtnih kazni. Navodno je umro u Mikleušu poslije II. svj. rata.

No i pored svega navedenog od kraja 1942.god. u Slatinskom Drenovcu vladalo je bezakonje svake vrsti i zločini koje su činili Srbi i komunisti zajedno.

U tako borbi za Vojčin i Podravsku Slatinu, posebice 1944. veliki broj hrvatskih civila i zarobljenih vojnika vojske NDH, masovno su dotjerani u Drenovac, gdje im je sudio vojni sud. Većina dovedenih je likvidirana, mnogi i bez sudskih odluka, a neki (ugledni građani, vjerski i svjetovni prvaci) sudskim odlukama, kroz koje je bjelodano iskazana mržnja prema svemu što je hrvatsko, ili tako rudiše. Međutim, bilo je uhapšenika, koji su osobnim snalaženjem, poznanstvom ili božjom voljom preživjeli, kako bi nam nakon 50 godina otkrili tajnu Drenovačkog gubilišta. Ovo, uz otkrivenu masovnu grobnicu, popunjava mozaik tih tragičnih događanja likvidacije hrvatskog puka u Drenovcu, u tzv. 13. bataljunu. Iako će stvarna slika ostati uskraćena za stotine i stotine bezimnih Hrvata, borbovnika iz Bosne, okolnih mjesta Slavonije i cijele Hrvatske, u čijim dosijeima stoji "nestao za vrijeme II. svjetskog rata, mjesto pogibije nepoznato!"

Srbo-boljševici, tzv. partizani, posebno su se obrušili na svećenike, kao pastire svoga hrvatskog katoličkog puka, a pripadnike ustaške vojske likvidirali su najčešće bez suđenja - po kratkom postupku, pa čak i pripadnike njihovih obitelji.

Svi ovi zločini, po završetku II. svjetskog rata bili su zatajeni kao i mjesta masovnih grobnica. Svako samostalno istraživanje pojedinaca o tim događajima, izvan zvaničnih institucija komunističke vlasti, povezano je sa životnom ugrozom istraživača. Službena dokumentacija pomno je čuvana, a kasnije i uništena. I pred neupitne spoznaje o počiniteljima tih masovnih zločina nad hrvatskim pukom, još uvijek žive ubojice, naredbodavci, iako u poznim godinama, uživajući slobodu i milost neželjene i nevoljene im Hrvatske.

Ne pisati i ne govoriti o tim i sličnim događajima, znači ostaviti hrvatski narod u neznanju i zabludi do sada pisane povijesti.

Mrtve nemožemo uskrsnuti, ali smo prema njihovim dušama i našim pokoljenjima dužni otkriti istinu, obilježiti mjesto vječnog počinka, zapaliti svijeću i za njih se pomoliti.

Vojni sud
Pri Štabu II. Korpusa NOV i PO
dne 29.VI.1943.

P R E S U D A

Vojni sud pri Štabu II. Korpusa NOV i PO Hrvatske sastavljen od predsjednika Krajačić Josipa šefa sudskog ostsjeka, te članova: Brkić S. Duška politkomosara II. Korpusa i Kosačević I. šefa voj. ostsjeka vojne vlasti u pozadini, donio je nakon usmenog pretrasa po krivičnom predmetu protiv Džanić Ivana dana 29. VI. 1943. sljedeću

P R E S U D U :

DŽANIĆ IVAN župnik Oraševački rođen 1910. u selu Vrbovoj

- 1/ zlorabio kao svećenik svoj svećenički poziv te skupio u službu neprijateljska špijunaža,
- 2/ povezao se sa Dolušićem Stjepanom, koga je poslala neprijateljska špijunaža/Koh, Zečević i Vučić/iz Osijeka, primao od njega podatke i slao ih preko Faricanaca za Osijek,
- 3/ sakupljao podatke od Keser Eugena partizana II. Odrada o raspoloženju među partizanima, te učestvovao u stvaranju "Bijele Garde",
- 4/ sakupljao podatke o smještaju bolnica i ustanova Narodno-oslobodilačke vojske,
- 5/ pokazivao saradnike narodno-oslobodilačke borbe u Ozaljovici.

Iz ovoga se jasno vidi da je Džanić Ivan učinio niz prestupa koji govore o jednome: da on nije svećenik, već okupatorski špijun, da on nije hrvatski rodoljub već izdajica, da je zlorabio svoj svećenički poziv da bi sakriven iza njega sakupljao podatke za okupatora i njegove sluge koji porobljavaju našu domovinu, kelje naš narod, siluju djevojke, pljačka i tjera na ratnu klanicu naš narod za svoje interese - sa ciljem da republike lagode još više stegne, te nas konačno kao narod uništi.

Živeći na našem oslobodjenom teritoriju ogrešio se o naredbe Vrhovnog Štaba NOV i PO Jugoslavije sa kojima je bio dobre upoznat.

S obzirom na sve ovo isti se kao narodni neprijatelj kažnjava kaznom smrti - streljanjem.

R A Z I O Ž I :

Čim su jedinice Narodno-oslobodilačke vojske oslobodile ispod krvavi ustaša Oraševicu najodgovorniji rukovodioci narodno-oslobodilačke borbe u Slavoniji prije svaga su posjetili župnika u Oraševici. Izničili su pred njega stav naš narodno-oslobodilačke borbe, stav slobodoljublju i jugoslovanstva, stav koji je došao do izražaja u Atinskog Povelji koju su sklopili državnici Amerike i Engleske Roosevelt i Čerčil, a kome je pristupila i bratska Sovjetska Rusija. Taj stav osnovni je cilj kome ide i naša narodno-oslobodilačka borba u Hrvatskoj, a podvodomisleno je izražen u ciljevima koga su potpisali Glavni Štab Hrvatske i ZAVNOH. Taj stav poznat je cijelom hrvatskom narodu. On znači nepomirljivu, beskompromisnu borbu protiv švapskih okupatora, oslobodjenje očetih nam djevoja naša domovine, ne priznavanje bivše velikosrpske vlasti, episkopskih biježnika i žandara, koji su stupili neprijateljskim naroda u službu, neprikladnost privatnog vlasništva, sjedinjavanje svih rodoljubivih snaga u neprobojni front obrane protiv tuđinskih uljeza. Cilj nam je da našu zemlju oslobodimo i slobodnom voljom na demokratski način svaki narod da odluči slobodne šteta hoće sa sobom i kakovu vladu hoće nad sobom i kakv odnos među sobom.

Sloboda savjesti prema tome i sloboda vjeroispovjesti jedan je od osnovnih načela kojim se rukovodi naša borba. Dosljedno tome pozvali smo župnika Džanića da i dalje vrši nesmetano vjerske obrede, da i dalje narod odgaja u duhu vjere u kojoj je rođen, jer smo znali i znamo da to ne može i ne smije biti protiv interesa naroda i njegovih sveštenih borbe koju mi danas vodimo. Dozveli smo nesmetan rad škola narodno-njemačke manjine, jer ne želimo uništenje njemačkog naroda već uništenje Hitlerovog fašizma.

Nadbisop preuzvišeni Štepinac održavši propovjed u crkvi sv. Stjepana u Zagrebu osudio je rasizam i fašizam, a župnik Džanić zlorabio je svoj svećenički poziv. On je bio centar na koga su se trebali obratiti poslani špijuni iz Osijeka i drugih mjesta. Njemu se prijavilo i njim saradnjivo izrod naroda Stjepan Dolušić, Stjepan Dr. ... agent Gestapoa davao je župniku podatke o svemu što je mogao saznati o nama. Džanić je bio taj koji je njegovu poštu prebacivao centru špijunaže u Osijeku. On je zlorabio svetu tajnu ispovjesti te je sve ono što su mu naši borci, koji su kao dobri katolici došli da vrše ispovjest kod njega, dostavljao ustaškom krvniku Šturu. Ne samo to, on je bio organizator t. zv. Bijele garde - one iste Bijele garde sa kojom se prijete hrvatskom narodu u okolini Djakova, Našice, Osijeka, Slatine i t. d.

Špijun i izdajnik Džanić izdao je svoj nared svojim podlim radom, razvjenčao se od crkve katoličke, jer je izdao svetu tajnu ispovjesti, on je postao politički bandit. Iz svega toga pravedni narodni sud nije mogao, a da ga ne osudi na kaznu smrti - streljanjem.

Sloboda naroda - Sloboda naroda!

VOJNI SUD

VI. Korpusne vojne oblasti NOVJ

Vijeće kod Komande Slatinskog područja

Broj: Sud 340/1944.

Dana 8. XII. 1944.

PROGLAS

Vojni sud VI. korpusne vojne oblasti NOVJ — Vijeće kod komande Slatinskog područja svojom presudom Broj: Sud 340/44. od 8. prosinca 1944 g.

presudio je:

Okrivljeni **BUERGER JULIJE**, sin Miše i Elizabete Bauernfreund, rođen 30. X. 1885. g. u Kuli, općina Bektež, kotar Požega, župa u P. Slatini, Nijemac, rimokatolik, župnik, proglašen je krivim, što je:

1. Nakon preokreta 1941 g. u suradnji sa kotarskim predstojnikom Kosnica-Florijanom surađivao na masovnom prevodjenju pravoslavača na katoličku vjeru, vršeći propagandu da neće biti proganjanja onih pravoslavaca, koji predju na kat. vjeru i šerajući ih na prelaz prisilnim mjerama koje su na njegov policijski poduzimale ustaške vlasti, čime je počinio zločin protiv naroda prisilnim prekrštavanjem iz čl. 13. uredbe o vojnim sudovima.

2. Početkom siječnja 1944 g. stupio je u vezu sa njemačkom obavještajnom službom te je njemačkim agentima davao podatke o partizanima, čime je počinio djelo splanuže na štetu NOB. iz čl. 14. uredbe o vojnim sudovima.

3. U mjesecu svibnju 1944 g. za vrijeme neprijateljske ofanzive, zajedno sa njemačkom kolonom koja je napala, spalila i opljačkala Voćin, usao u Voćin i protuzakonito iz crkve odnio vrijednije stvari i kipove a iz partizanske ustanove odnio matičnu knjigu rođenih i krštenih pa zatim te stvari odnio u neprijateljsko uporište, čime je počinio djelo pljačke narodne i crkvene imovine i službenih knjiga - zločin iz čl. 14. uredbe o vojnim sudovima - pa je radi ovih djela

Osuđen na kaznu smrti strijelj. njem. trajnim gubitkom građanske časti i konfiskacijom imovine.

Kazna je nad njim izvršena 10. XII. 1944. g.

O B R A Z L O Ž E N I E

Sud je ovu kaznu izrekao, jer je dokazano da je okrivljeni počinio sva gore navedena djela. Okrivljeni je sam priznao, da je nakon preokreta 1941. veliki dio pravoslavaca Slatinskog područja preveden na katoličku vjeru i da ih je lično prekrštavao. Opće je poznato, da je glavno prekrštavanje izvršeno dana 7 XII 1941 g. u suradnji sa funkcionerom teroriističkog aparata Kosnica-Florijanom, koji je masovno odveo pravoslavce u logore, odakle se vrlo rano vraćali. Nakon toga okrivljeni je među svećenstvom slatinskog kotara preovisao i bio masovnog prevodjenja pravoslavaca na katoličku vjeru pod izlikom da se time štiti zaštitu od terora. Ali narod se je time nastojao odupirati. Poznato je, da su radi otpora protiv masovnog prekrštavanja ubašeni drug. Mitrovićević Božo te Petrović i još oko 40 pravoslavaca i da su držani u zatvoru, tako dugo, dok nisu prihvatili na prekrštavanje, napa da svoje svoje život. Okrivljeni je i kao odbijao službeni djeo, katoličko uporište, roditelji nebi bijeli pred na katoličku vjeru. Usimao je izvise od tona pravoslavaca za tobožnje intervencije kod ustaških vlasti u Zagrebu da se njihovi muževi puste iz logora. Okrivljeni je nadalje uticao, da su u svojevremenu došli njemački agenti i da su od njega tražili da im priklonja podatke o partizanima i da im je on tako re podatke davao. Kada je u svibnju 1944 g. neprijatelj upao u Voćin, okrivljeni je sa njemačkom automobili pobjegao u Voćin, iz tamošnje crkve pokupio sve vrijednije stvari a iz partizanske ustanove matičnu knjigu i tu stvari sa njemačkim kamionom prevezao u svoj stan u P. Slatini, a starodrevni dotli, hrast u Voćinu propustio okupatoru, da ga zapali.

Dak su mnogi svijaši katolički svećenici pristupili u redove NOVJ i vršili svoj svećenički poziv na oslobođenom teritoriju, a mnogi izgubili živote u Kavaljevim koncentracijskim logorima. Okrivljeni je strasno zlorabio svoj svećenički poziv, da bi sakriven izi svećenčkih haljina služio mračnom okupatoru i njegovim krvavim slugama. S ovim zločinima oprez se je do narodnog izdajnika i osvrtača božjega hrama. Zato ga je stigla zaslužena kazna pravednog Narodnog suda.

Smrt fašizmu - Sloboda narodu!

Predsjednik vijeća:

SARIO LJUBOMIR S. R.

Prilog Plakat s proglasom presude Juliju Bürgeru nelegalno je nabavljen u Slatini.
Izvornik se nalazi kod autora.

SPISAK POGUBLJENIH

ORAOVICA

BARAC GUSTAV r.1894.
ubijen 1942.

BARTOLOCI IVAN r.1924.
ubijen 1943.

BOŽIĆ IVAN r.1888.
ubijen 1943.

ČERNI JOHAN r.1902.
ubijen 1944.

ĐIKIĆ MATIJA r.1891.
ubijen 1942.

ERDELJAC SLAVKO r.1927.
ubijen

GAŠPARIĆ IVAN r.1908.
ubijen 1943.

GJANIĆ IVAN r.1910.
ubijen 1943.

GRABEŽ IVAN r.
ubijen 1944.

GRABEŽ MATO r.1906.
ubijen 1943.

HRALA KARLO r.1926.
ubijen 1943.

KENIG IVAN r.1895.
ubijen 1942.

KIŠ STANISLAV r.1902.
ubijen 1943.

KRULJAC IVAN r.1923.
ubijen 1943.

LORIŠ FRANJO r.1913.
ubijen 1944.

MARIČIĆ STJEPAN r.1920.
ubijen 1944., 20. TRAVNJA

PETRIČEVIĆ DRAGAN r.1915. (KARLO)
ubijen 1942.

POSPIHALJ STJEPAN r.1919.
ubijen

POSPIHALJ ZLATA r.1920.
ubijen

RADAN ANĐA r.1896. (ANJA)
ubijena 1944.

RAUHER MATIJA r.1904.
ubijen 1942.

SERTIĆ STJEPAN r.1898. (BRINJA)
ubijen 1943. 18. LIPNJA

SERTIĆ STJEPAN r.1901.
ubijen 1943.

ŠIMIĆ STEVO r.1921.
ubijen 1945.

ROZINA STJEPAN, CIVIL
UBIJEN U 4. MESECU 1944.

JERABEK (ERLBOK) - MLINAR
UBIJEN U PROLETCE 1914.
KRULJAC ĐUKA 20p. 1914.
UBIJEN 1943.

ŠTIFTER IGNJAC r.1900.
ubijen 1944.

ŠTIFTER MARIJA r.1892.
ubijena 1944. 17. TRAVNJA

VEGER JOŠKO r.
ubijen 1943.

VIDUŠIĆ STJEPAN r.1920.
ubijen 1942.

VINKOVIĆ IVAN r.1907.
ubijen 1944.

VINKOVIĆ STJEPAN r.1909.
ubijen 1942.

VINKOVIĆ IVAN r.1920.
ubijen 1944.

VINKOVIĆ STJEPAN r.1921.
ubijen 1944.

VRKIĆ FRANJO r.1920.
ubijen 1943.

CRKVARI

KENJI IVAN r.1895.
ubijen 1942.

DOLCI

MILKOVIĆ ANDRIJA r.1922.
ubijen 1944.

NERMUT VENCL r.1921.
ubijen 1944.

PIRC IVAN r.1921.
ubijen 1944.

DONJA PIŠTANA

BUCIĆ VID r.1896.
ubijen 1944.

HUBERT JOZO r.1905.
ubijen 1943.

KNOBLOH ELIZABETA r.1885.
ubijena 1943.

PANČIĆ DRAGAN r.1886.
ubijen 1943.

TANKOSIĆ ANKA r.1895.
ubijena 1942.

ZIMA ANKA r.1922.
ubijena

GORNJA PIŠTANA

TANKOSIĆ ANTE r.1911.
ubijen 1942.

TANKOSIĆ MARIJA r.1910.
ubijena 1944.

NOVA JOŠAVA

BOŽIĆ DRAGAN r.1922.
ubijen 1944.

ILEK LACIKA r.1923.
ubijen 1944.

MAREK VLADO r.1924.
ubijen 1943.

MILINOVIĆ MATO r.1923.
ubijen 1944.

VESELI FILIP r.1919.
ubijen 1944.

RADLOVAC

FARŠANG DRAGAN r.1922.
ubijen 1942

HRALA KARLO r.1910.
ubijen 1943.

STARA JOŠAVA

DELBIJANCO FRANJO r.1923.
ubijen 1943.

DRUGA PODRUČJA HRVATSKE

BAUMAN DANILO, CIVIL (FOLKSDOČER)
UBIJEN

HAROŠ VIKTOR, Našice r.1914.
ubijen 1944.

HOROVIĆ MIRKO r.1889.
ubijen 1943.

MAJER DRAGO, Našice r.1899.
ubijen 1945.

MUŽEVIĆ DRAGUTIN r.1900.
ubijen 1943.

PERŠIĆ ANTUN, D.Motičina r.1887.
ubijen 1944.

PETROVIĆ JAKOB, Ozalj r.1905.
ubijen 1944.

HAŠEK EDO, CIVIL
UBIJEN 2.10.1943.

SOLOMUN ANTE r.1906. Zoljan
ubijen 1942.

SOLOMUN REZA r. Zoljan
ubijena 1942.

STRILIĆ JOSO r.1919.
ubijen 1944.

POLJAK STJEPAN, Đurđenovac r.
ubijen 1944.

SMRDJAK FRANJO, Otok r.1923.
ubijen 1944.

ŠIMATOVIĆ MIRKO, Gradiška r.1906.
ubijen 1944

TADIĆ VIKTOR, Dalj r.1915.
ubijen 1944.

VUKELIĆ MATIJA, Kusunje r.1919.
ubijen 1944.

ŽAGROVIĆ MARKO, Levinovac r.
ubijen 1943.

CRNAC

ČAKALIĆ PAVO r.1920.
ubijen 1942.

SUDARIĆ LUKA r.1921.
ubijen 6.uj 1942.

NOVO PETROVO POLJE

MOLNAR IVAN r.1915.
ubijen 1944.

MOLNAR IVAN r.1926.
ubijen 1944.

PODNAR MARTIN r.1915.
ubijen 1942.

VELIKI RASTOVAC

HOSI TOMISLAV r.1904.
ubijen

DUGA MEĐA

ZUBAK ŠIME r.1899.
ubijen

ČAČINCI

BUŠLJETA NIKOLA r.1914.
ubijen 1943.
ČERNI IVAN r.1922.
ubijen 1943.
DOKUŠ IVAN r.1901.
ubijen 1944.
DOLEŽAL JOSIP r.
ubijen 1944.
DVORSKI STJEPAN r.1924.
ubijen 1944.
HORONIĆ MIRKO r.1889.
ubijen 1943.
HUSALIĆ JOSIP r.1904.
ubijen 1944.
KIŠ IVAN r.1907.
ubijen 1944.
KLOBUČAR ALOJZIJA r.1903.
ubijena 1943.
NIKEL FRANJO r.1902.
ubijen 1944.
NOVAK STJEPAN r.1905.
ubijen 1943.
PERKOVIĆ LUKA r.1910.
ubijen 1943.
PETERFAJ IVAN r.1914.
ubijen 1943.
SOLOMUN REZA r.1911.
ubijena 1944.
ŠTEFIČAR () r.1899. Bednja
ubijen 1943.
UGARKOVIĆ LUKA r.1911.
ubijen 1944.

DRENOVAC

PETIN JOSIP r.
ubijen 1941.
MAAR FLORIJAN rođ. 1905. KAPOL
UBIJEN 1943.
BUKVIK

LEKIĆ MANĐA r.1920.
ubijena 1946.
ZUBAK ANTE r.
ubijen 1944.

HUMLJANI

BODIŠ ĐURO r.1924.
ubijen 1943.
MILER PAVO r.1906.
ubijen 1945.

ZDENCI

BLAŽEVIĆ MIJO r.1891.
ubijen 1942. (2. LIPNJA)
BOŠNJAKOVIĆ TOMO r.1914.
ubijen 1944.
FILIĆ MILAN r.1913.
ubijen 1944.
FILIPEC ANA r.1926.
ubijena 1944.
KARAPETRIĆ MILAN r.1909.
ubijen 1943.
KARAPETRIĆ PAVO r.1912.
ubijen 1942. (2. LIPNJA)
POPIĆ ANTUN r.1911.
ubijen 1942.
POPIĆ PAVO r.1906.
ubijen 1942.
ŠANTIĆ IVAN r.1909.
ubijen 1943.
VUKOVIĆ IVAN r.1918.
ubijen 1944.
ZUBAK ŠIME r.1899. DUGA MEĐA
CIVIL - UBIJEN
BANKOVCI

BIRO MARIJA r.1914.
ubijena 1944.
BIRO MARIŠKA r.1928.
ubijena 1944.
ĐUMLIĆ MARIJA r.1914.
ubijena 1944.
FINK JOHANA r.1893. (STRANSKY)
ubijena 1943.
MOLNAR IVAN r.1928.
ubijen 1945.
PITZ IVAN r.1928.
ubijen 1944.
TOMAŠIĆ MARIJA r.1896.
ubijena 1944.

DONJE PREDRIJEVO

KEKELIĆ STJEPAN r.1920.
ubijen 1944.
KOVAČEVIĆ MARINA r.1909.
ubijena 1944.
KOVAČEVIĆ MARTIN r.1914.
ubijen 1944.
MITROVIĆ PETAR r.1918.
ubijen 1944.
ŠIMURDA JOZO r.1925.
ubijen 1944.
ŠIMURDA PAVO r.1917.
ubijen 1944.
ŠIMURDA STJEPAN r.1918.
ubijen 1944.

KUTOVI

CINGEL STJEPAN r.1923.
ubijen 1944.
KIŠ IVAN r.1915. *zvan: JANOŠ*
ubijen 1943.
KIŠ JOSIP r.1917. *zvan: JOŽI*
ubijen 1945.
KNOBLOH MARIJA r.1908.
ubijena 1943.
KOTRIS ILIJA r.1919.
ubijen 1944.
POKRIVKA IVAN r.1910.
ubijen 1944.

SLAVONSKE BARE

HMURA JOSIP r.1904.
ubijen 1942.

DRUGA PODRUČJA HRVATSKE

BORBAŠ ĐURO, Feričanci r.
ubijen 1943. -1945.
BRAUN NIKOLA, Feričanci r.
ubijen 1943. -1945.
GAŠPAR ERZIKA, Feričanci r.
ubijena 1943.-1945.
GOČAL FERDO, Feričanci r.
ubijen 1943. -1945.
HUBER SLAVKO, Feričanci

OSTER IVAN (IGNJAC) OČAC
OSTER IVAN (Ignjaca) SIN

JURIĆ JAKOB, Feričanci r.
ubijen 1943.-1945.
KNEŽEVIĆ FRANJO, Feričanci r.
ubijen 1943.-1945.
KORDI JANIKA, Feričanci r.
ubijen 1943.-1945.
KUTIN PAVO, Feričanci r.
ubijen 1943.-1945.
KUTIN PERO, Feričanci r.
ubijen 1943.-1945.
MAĐAR ANA, Feričanci r.
ubijena 1943.-1945.
MAGURA ANDRIJA, Feričanci r.
ubijen 1943.-1945.
MATKOVIĆ MATO, Feričanci r.
ubijen 1943.-1945.
MIČKA STJEPAN, Našice r.1907.
ubijen 1944.
PEČEK STJEPAN, Feričanci r.
ubijen 1943.-1945.
PENIĆ DUJO, Feričanci r.
ubijen 1943.-1945.
SABAK CVITA, Feričanci r.
ubijena 1943.-1945.
STANEK IMRA, Feričanci r.
ubijen 1943.-1945.
ŠUNDALIĆ STJEPAN, Feričanci r.
ubijen 1943.-1945.
VIDAKOVIĆ MILE, Feričanci r.
ubijen 1943.-1945.
RONČEVIĆ DRAGUTIN, Čadavica r.1925
ubijen 1944.
TORJANAČ ŽIGA - *UBIJEN*
VUKOVIĆ IVAN, r. 1918. SARTINOVIĆ, UBIJEN 1944.
SLATINA

BALENOVIĆ

BAUER MIRKO r.1905.
ubijen 1944.
BÜRGER JULIJE r.1885.
ubijen 1944.
FILIPEC JOSIP r.1887.
ubijen 1944.
FILIPEC VJEKOSLAV r.1928.
ubijen 1944.
FRANK BOŽIDAR r.1919.
ubijen 1944.

FRANK RUDOLF r.1912.
ubijen 1944.
FRANK ZORA r.1920.
ubijena 1944.
KIRETA PETAR r.1913.
ubijen
KOMADINA IVAN r.1904.
ubijen 1945. 7. VELJAČE
LENARDIĆ ĐURO r.1914.
ubijen 1944.
LUKAČEVIĆ MLJO r.1920.
ubijen 1944.
MAREČIĆ PERO r.1904.
ubijen 1944.
MARKOTA ŠIMUN r.1905.
ubijen 1944.
MATOKOVIĆ ĐURO r.1907.
ubijen 1944.
MOHER FRANJO r.1913.
ubijen 1944.
OREŠKOVIĆ MLADEN r.
ubijen 1944.
PAVLIČIĆ PETAR r.1918.
ubijen 1944.
PETROVICKI JOSIP r.1907.
ubijen 1944.
PRŠA JOSIP r.1913.
ubijen
ŠIKIĆ IKA r.1905.
ubijena 1944.
ŠPORČIĆ STJEPAN r.1924.
ubijen 1945.
ŠTIMAC LJUDEVIT r.1891.
ubijen 1944.
ZAHANEK FRANJO r.1893.
ubijen 1944.
ZEMAN ELIZABETA r.1923.
ubijena
TOMAŠEVIĆ IVAN r.1901.
ubijen 1945.
VINCA JOSIP r.
ubijen 1944.
VUKIĆ IVAN
UBIJEN (PRESUDA BR. 70/43.)
BALINCI

ČAPO JANOŠ r.1905.
ubijen 1943.
VUKELIĆ MARIJA r.1919.
ubijen 6.04.1944.

BAKIĆ

METELKO IVAN r.1913.
ubijen 1944.
MINAUF ĐURO r.
ubijen
NOVOTNI ĐURO r.1903.
ubijen 1944.
SRBIĆ DRAGUTIN r.1916.
ubijen 1944.
STIPANIĆ JOSIP r.1912.
ubijen 1944.
VILKO MIRKO r.1914.
ubijen
ŽARAC STJEPAN r.1906.
ubijen 1944.

KOZICE

CADER IVAN r.1924.
ubijen 1944.
FILKOVIĆ JOZO r.1929.
ubijen 1943.
FILKOVIĆ MATO r.1926.
ubijen 1945.
KRPAČIĆ STJEPAN r.1912.
ubijen 1942.
MEDVED MATO r.1910.
ubijen 1943.
MEDVED MIRKO r.1915.
ubijen 1944.
NOVAKOVIĆ BARTOL r.1897.
ubijen 1944.
RADANOVIĆ TOMICA r.1912.
ubijen 1943.

ČETEKOVAC

BAČMAGA KARLO r.1920.
ubijen 1943.
DORINKO FILIP r.1911.
ubijen 1943.
MIKLIĆ JOZO r.1924.
ubijen
MIKLIĆ MARTIN r.1898.
ubijen 1945.
POTOČNIK VALENT r.1885.
ubijen

ŠIMEK MARICA r.1921.
ubijena 1944.

TONG STJEPAN r.1907.
ubijen 1943.

MIKLEUŠ

HAJPEK STJEPAN r.1910.
ubijena cijela obitelj

FRIK ADAM r.1913.
ubijen

FRIDRIH ADAM r.1913.
ubijen

KRALJIĆ MIŠKO r.
ubijen 1945.

ŠREDL MALČA r.
ubijena 1944.
ŠREDL EMIL
UBIJEN 1944.

NOVA BUKOVICA

DAMJANOVIĆ ĐURO r.1896.
ubijen 1944.

DORINKO STJEPAN r.1905.
ubijen

ELE MARIJA r.1901.
ubijena 1944.

FRANJIĆ PAVLE r.1889.
ubijen 1944.

GESLER ĐURO r.1879.
ubijen 1944.

GESLER ZLATA (Pospihalj) r.1919.
ubijena

KOLJENO SLAVKO r.1913. (KOLJENKO)
ubijen 1944.

MESAROŠ FRANJO r.1903.
ubijen 1944.

SINDIČIĆ REZIKA r.1921.
ubijena 1943.

VEBER FRANJO r.1919.
ubijen 1944.

VENCL MATO r.1888.
ubijen 1944.

ELE MARIJA r. 1920.
UBIJENA 1944.

OSTALA MJESTA SLATINE

JAKOPOVIĆ PAVO, Senkovac r.
ubijen 1944.

HRONIĆ MIRKO r. 1899. LEVINOVAC
UBIJEN 1943.

TOMAŠIĆ MARIJA r. 1910. FREŠNJEVICA
UBIJENA 1944.

BENEŠ PERO, G. Miholjac r.1923.
ubijen 1944.

FUČKAR JOSIP, Sladojevci r.1905.
ubijen 1944.

PRŠA MIRKO, Sladojevci r.1917.
ubijen 1944.

HOSI TOMO, Novaki r.1914.
ubijen 1944.

MELER PAVO, Novaki r.1901.
ubijen 1944.

TROŠIĆ PAVO, Vaška r.1903.
ubijen 1942.

SAPUNDŽIĆ FRANJO, Hum r.1902.
ubijen 1944.

DOLEŽAL JOSIP, Slana Voda r.1910.
ubijen 1944.

HAJGL JOSIP, Voćin r.1920.
ubijen 1943.

MARTINAC JOSIP, Voćin r.1905.
ubijen 1943.

OREŠKOVIĆ MILE, Voćin r.
ubijen 1944.

AJANOVIĆ DERVIŠ, Pleternica r.1899.
ubijen 1944.

LESKOVAC MARGITA, Virovitica 1916
ubijena 1944.

RONČEVIĆ ORAČUŠIN r.1925. ŠAŠEVO
UB. 25.09.1944.

LEVINOVAC

BIČANIĆ JOSIP r.
ubijen 1944.

BOSNIĆ MARKO r.
ubijen 1942.

IBRIKS FRANJO r.
ubijen 1944.

MATOVINA A. JOSIP r.
ubijen 1943.

PELENIK JOHAN r.
ubijen 1944.

SERTIĆ MARKO r.
ubijen 1944.

ŠEKETE IVO r.
ubijen 1944.

ŠESTAN ZVONKO r.
ubijen 1944.

ŠTRK MARKO r.
ubijen 1945.

KODAK IVAN - ČIGANSKA DOLINA
UBIJEN 1944.

KULF TONI - STARJI
UBIJEN 1943.

RONČEVIĆ MIRKO
UBIJEN 1944.

- TOMŠIĆ M. JOSIP r.
ubijen 1943.
- TOMŠIĆ MARKO (Carev) r.
ubijen 1944.
- UZELAC MARTIN r.
ubijen 1944.
- VUKOVIĆ JOSIP r.
ubijen 1943.
- ZAGROVIĆ IVO r.1910.
ubijen 1945.
- UZELAC MILO - LEJNOVIĆ
ubijen 1943.
- KOZLEVIČAR JOHAN, rođ. Pecka
ubijen, presuda 83/43.
- MEGLA RUDOLF, rođ. Pecka
ubijen 1944.
- PERKOVIĆ LUKA, rođ. Pecka
ubijen 1943,
- PRPIĆ MILE, rođ. Pecka
ubijen 1943.
- VUKELIĆ MATIJA, rođ. 1910.
u Garnjim Kusonjima, ubijen 1944.

Kako bi po završetku rata i krvavog poraća prikrili svoje zločine, komunističke vlasti novostvorene Jugoslavije donose nalog o uklanjanju vojničkih grobova, groblja i mjesta egzekucije većeg broja ratnih zarobljenika Hrvatske vojske:

"FEDERALNA DRŽAVA HRVATSKA, MINISTARSTVO UNUTRAŠNJIH POSLOVA, ODJEL OPĆE UPRAVE Br. 811/45. donosi predmet:

Uklanjanje vojničkih groblja okupatora.-

...Treba izbrisati svaki trag zloduha fašističke vladavine. Tako potrebno da se sravnje sa zemljom svi vanjski znakovi, po kojima bi se raspoznavalo mjesto, gdje su se dizala kakva groblja. Ograde, zidove, plotove i druge predmete kojima je bio ograđen prostor groblja treba odstraniti.

Vanjska obilježja na pojedinim grobnim humcima ukloniti, a zemljište koje je bilo uređeno groblje poravnati. Lešine se ne smiju dirati, niti grobove otvarati. Prostor na kojemu se nalazili grobovi može se upotrebiti kao rasadnik za ukrasno bilje ili slično.

Odstranjeni materijal sa grobova skupiti na jedno mjesto, izbrisati netragom svaki znak i natpis i racionalno upotrebiti, kada se prethodno odstrani bez traga, sve što je na njemu bilo zapisano...

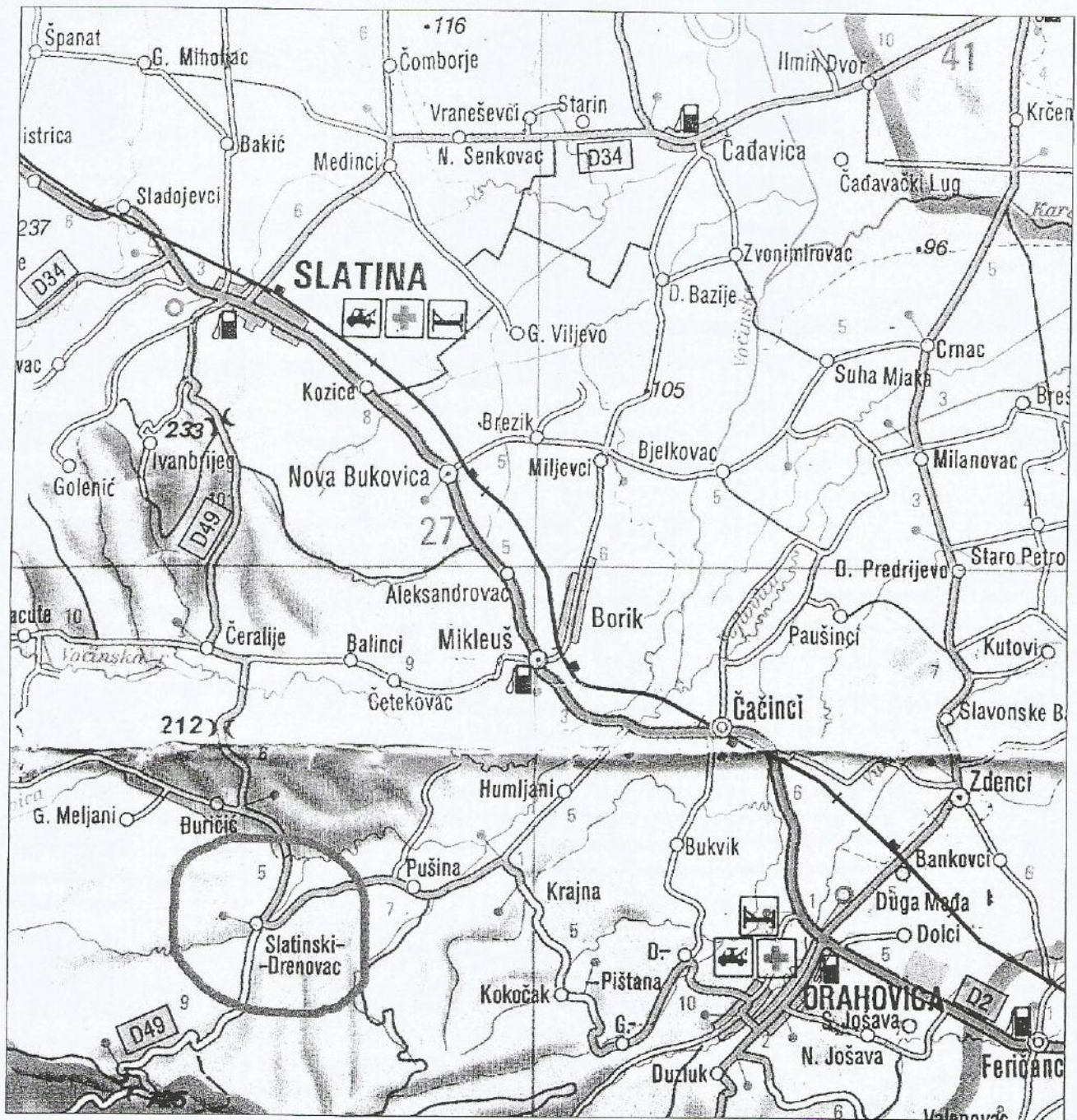
U potpisu, ministar unutrašnjih poslova Vicko Krstulović.

Ovaj popis predstavlja mali dio žrtava Slatinskog Drenovca za koje se sa sigurnošću zna da su ovdje pogubljene. No osim ovog istraženog grobišta, u neposrednoj blizini nalazi se masovno gubilište Drenovački Jarak, zatim Čačić Brdo zatim Jankovački potok, podrum zgrade OZN-e (odjel za zaštitu naroda) i u neposrednoj blizini (cca 10 kilometara) Lager drvene mase Šekulinci u kojima se nalaze još tisuće žrtava.

Nove Hrvatske povjesnice iz kojih naša djeca uče HRVATSKU POVIJEST, niti ne spominju ove žrtve i njihova grobišta, niti poimaju koju žrtvu je Hrvatski narod dao za svoju slobodu i neovisnost. Dužnost nam je educirati tu mladu generaciju za ljubav spram svoje domovine, kako ove žrtve nebi bile uzaludne.

Slatinski Drenovac, 14. lipnja 2015.

Miroslav Gazda pr. IO.
DRUŠTVO RATNIH VETERANA
"HRVATSKI DOMOBRAN"
ORAOVICA

Zemljovid

Prikaz položaja Slatinskog Drenovca (Isječak iz auto turističke karte „Slavonija i Baranja“, I. Birin i D. Štefanec, Zavod za kartografiju Geodetskog fakulteta Zagreb, 1998.)